

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9Er/1194/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4407216238
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4407216238.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci exekúcie oprávneného: ARTIN, spol. s r.o., Radničné námestie 6, Bardejov 085 01, IČO: 31 666 183, právne zast.: JUDr. Marko Polakovič, advokát, Vysoká 19, 811 06 Bratislava, proti povinným: K. Z., G.. XX.XX.XXXX, M. Č.. XX, o vymoženie 1.217,45 Eur (36.677,- Sk) s prísl. a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **zastavuje**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky vydal dňa 19.11.2007 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára (EX 8336/07), a to na základe exekučného titulu- Zmenkového platobného rozkazu č.k. 29Zm/242/2006 zo dňa 31.3.2007, ktorý vydal Okresný súd Nitra a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 4.10.2007. Exekučné konanie sa začalo dňa 26.10.2007.

2. Oprávnený doručil súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016 doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 25.01.2016.

3. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol na základe úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou OTP Banka, Slovensko, a.s.. Za účelom zabezpečenia záväzkov povinného zo zmluvy v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavil povinný v I. rade bianko zmenku. Následne bola zmenka bankou indosovaná na spoločnosť Apollis, a.s. Bratislava, v prospech ktorej bol vydaný zmenkový platobný rozkaz - exekučný titul. Zmenka bola spoločnosťou Apollis indosovaná na oprávneného, čím prešli práva zo zmenkového platobného rozkazu na spoločnosť Appolis, ktorý sa stal oprávneným na vykonanie exekúcie.

4. Podľa § 2 ods. 1 pís. a/ zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

5. Podľa § 4 ods. 1 ZoUNEK, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, odklad starej exekúcie je povolený alebo je stará exekúcia odložená, rozhodná doba podľa § 3 sa predlžuje o 12 mesiacov odo dňa uplynutia doby, na ktorú je stará exekúcia odložená.

6. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

7. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

8. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

9. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/.

10. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/, a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

11. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na: 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Súd preto preskúmal, či nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd sa oboznámil so Zmluvou o postenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zo dňa 26.05.2005 (ďalej len „zmluva o úvere“), zmenkou, Dohodou o vyplňovacom práve k zmenke zo dňa 26.05.2005 a ostatným obsahom spisu.

14. Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný zmenkový platobný rozkaz, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

15. Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s, Bratislava) poskytol povinnému ako dlžníkovi úver vo výške 30.000,- Sk, ktorý sa povinný zaviazal splácať v splátkach po 1.079,- Sk. V zmluve je dlžník označený svojim menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom. V rovnaký deň, tj. dňa 26.05.2005 povinný uzavrel s právnym predchodcom oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke (ďalej len Dohodu), kde v článku I. dlžník vyhlásil, že vystavil v prospech Zmenkového veriteľa (OTP Banka Slovensko, a.s.) zmenku, ktorá neobsahuje údaj o zmenkovej sume a dátume splatnosti zmenky. Dlžník udelil právo Zmenkovému veriteľovi na doplnenie chýbajúcich údajov na zmenke tak, aby bola perfektná.

16. Zo zmenky súd zistil, že táto bola vystavená povinným dňa 26.05.2005 v Nitre. Na zmenke je vpísaná suma 36.677,- Sk so splatnosťou dňa 31.7.2006. Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 03.05.2006 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta OTP Banky Slovensko, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava, ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na súde v Nitre, ktorý dňa 31.3.2007 vydal zmenkový platobný rozkaz č. 29Zm/242/2006. Zmenka bola následne dňa 18.09.2007 indosovaná na spoločnosť ARTIN, spol. s r.o., ktorá spoločnosť podala návrh na vykonanie exekúcie na podklade citovaného zmenkového platobného rozkazu.

17. Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

18. Zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným dňa 26.5.2005 bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

19. Úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1. apríla 2004. V čase uzatvorenia uvedenej úverovej zmluvy teda úprava Občianskeho zákonníka obsahovala ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka).

21. Podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. V tomto právnom vzťahu vystupuje povinný nepochybne ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru uspokojuje svoje osobné potreby a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedené služby. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedená zmluva patrí nepochybne svojim obsahom medzi spotrebiteľské zmluvy, lebo formulár textu bol vopred zo strany právneho predchodcu oprávneného pripravený bez možnosti povinného zmeniť obsah a textu vedenej zmluvy. Nepochybne sa jedná o (klasickú) typovú zmluvu bez možnosti povinného ako spotrebiteľa zasahovať do znenia tejto zmluvy a do obsahu dopredu pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Ide o typickú spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na právnu povahu účastníkov konania, kde povinný vystupujú ako spotrebiteľia vo vzťahu k službe, t.j. úvere, ktorý využíva na uspokojovanie svojich osobných potrieb a právny predchodca oprávneného vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu.

24. Cieľom novej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (s účinnosťou od 1.4.2004), tzn. dodatočnej úpravy spotrebiteľského práva bolo zabezpečiť harmonizáciu Slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, resp. s *aquis communautaire* dosiahnutých tejto oblasti, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Účelom zavedenia úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 1. apríla 2004 bola harmonizácia Slovenského zmluvného práva s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Spoločným znakom novozavedenej úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku, bolo teda faktické vyrovnanie uvedenej nerovnosti postavenia spotrebiteľa a podnikateľa ako profesionála, a to aj za predpokladu obmedzenia autonómie vôle v zákonom predpokladanom dôsledku.

25. Podľa vyššie citovaného § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1. apríla 2004 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal predchodca oprávneného pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa povinných, pričom povinný obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť. Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu nato, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali

použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď zmluvné strany sa písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí.

26. V tomto prípade išlo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy, podľa ktorej právny predchodca oprávneného poskytol povinnému plnenie v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Podmienky poskytnutého úveru, obsah zmluvy, aj keď sa s nimi povinný mohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ako aj obsah úpravy sankcií už nemohol reálne ovplyvniť. Zmluva vypracovaná bankou bola všeobecne používaná aj pri uzatváraní ďalších obchodných zmlúv s inými osobami. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému pri podpise zmluvy úver, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že banka pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej/obchodnej činnosti a povinný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

27. Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

28. Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevyučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 7 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

29. Podľa čl. I § 11 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej „ZZŠ“), každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

30. Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

31. Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

32. Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovolávať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), iba že by preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

33. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

34. Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

35. Princiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež www.beck-online.cz), na závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010 zo dňa 18.07.2013 (www.nalus.usoud.cz), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek spotrebiteľských vzťahoch.

36. Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinného, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

37. Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uplatnený nárok nemal byť právnemu predchodcovi oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014). Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo striktno zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedených dôvodov, keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) a keďže na túto skutočnosť nebolo prihladené v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods.1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.